

Bohuslav Rejzl: Otázka konfesní identity tzv. bosenských křtjanů a patarénů a hereze Bosenské církve, magisterská práce, počítačový otisk, 74 str., Praha 2006

Posudek vedoucího vypracoval: **Doc. ThDr. Jan B. Lášek**

Důkladná práce se zabývá důležitým fenoménem balkánských církevních dějin. Autor – dle svých vlastních slov – sledoval tři základní linie – a) původ bosenské hereze, b) konfrontaci se římskou církví, c) strukturu a učení Bosenské církve.

V úvodní části podává stručný přehled dosavadního bádání, který dělí podle konfesního přístupu.

Pokud jde o specifika (zejména metodologická), rád souhlasím s tím, že bosenská církev hraje důležitou úlohu v zápase o samostatnost a není nadnárodní (str. 10). Podobný interpretační přístup zastávám sám v otázce ariánských Gótů.

Rovněž za zdařilý považuji výklad termínů, respektive ekvivalentů k pojmenování „křtjani“ (str. 11-14).

Vzhledem k přehlednosti práce uvádí kandidát dále některé reálie v kap. 4. Teprve pak se pokouší vystopovat původ bosenské hereze. Uvádí zde hlavní prameny (Anselm Alexandrijský, Svitpetrus). Své názory formuluje přesvědčivě a nedává se strhnout k nepodloženým hypotézám.

Poměrně velká část práce se zabývá vztahem ke katolické církvi, v jejíž obvodu působnosti vlastně uvedená hereze vznikla. Velká pozornost je věnována reakcím papeže Innocence III.

Poměrně velký prostor je věnován nelehkému problému vzniku nezávislé Bosenské církve (str. 35 a násl.). Okrajově je pojednáno o konfrontaci srbské pravoslavné církve a babunů.

Oceňuji autorův přístup v hodnocení zejména v kapitole „jednotlivá specifika Bosenské církve“.

Kandidát se pochopitelně dotýká o věroučných otázek: uvádí několik literárních památek, závět' Gosta Radina Butkoviče a zprávy některých latinských polemik. Myslím si, že bude v budoucnosti třeba pohled na dogmatické odchylky systemizovat – např. podle NC, případně podle jiného měřítko. V každém případě tento systematicko-teologický pohled bude muset být jedním z důležitých bodů budoucího bádání.

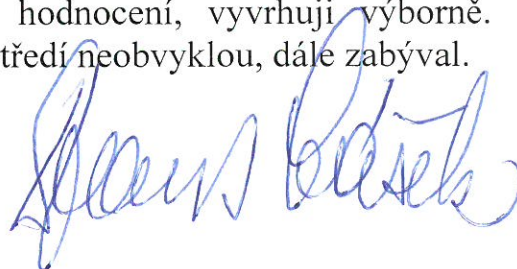
Zajímavý a objektivní je také popis konců bosenské církve v 15. stol. Jako aktuální shledávám i paralelu a srovnání s novodobým christoslavismem, i její kritiku.

Přijímám základní autorovu tezi, že nezpochybnitelná je role Bosenské církve jako garanta politické samostatnosti vůči Římu i Uhrám, jak se vyslovena v závěru.

Práce obsahuje anglické resumé, má anglický název. Připojeny jsou obrazové přílohy (hlavní literární památky) a seznam literatury. U několika knih chybí údaje o roku vydání, co považuji spíše za přehlédnutí.

Závěr: Práce je psána s nadhledem a znalostí. Hypotézy v ní vyslovené jsou podložené. Se závěry souhlasím. Protože i po stránce formální splňuje kriteria, doporučuji ji rád k obhajobě. Pokud jde o hodnocení, vyvrhuji výborně. Autorovi radím, aby se tématikou, v našem prostředí neobvyklou, dále zabýval.

V Praze, dne 31. srpna 2006

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jan Běsek', is written over the end of the main text block.